

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **Ing. Z. P.**, zast. Mgr. Dagmar Beníkovou, advokátkou, se sídlem Legionářská 3, Olomouc, proti žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**, se sídlem Žižkova 57, Jihlava, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19. 8. 2013, č. j. 51 A 10/2013 - 28,

takto:

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Dosavadní průběh řízení

[1] Rozhodnutím ze dne 15. 3. 2013, sp. zn.: OOSČ 15/2013 OOSC/4/AS/6, č. j. KUJI 18898/2013 (dále jen „napadené rozhodnutí“), žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Havlíčkův Brod ze dne 15. 11. 2012, sp. zn. DOP/3651/2012-6, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), za což mu byla uložena pokuta ve výši 6.000 Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 8 měsíců a povinnost nahradit státu náklady přestupkového řízení ve výši 1.000 Kč.

[2] Žalobce proti napadenému rozhodnutí brojil žalobou ze dne 27. 5. 2013, v níž namítal porušení svého práva být slyšen, protože prvostupňový orgán vydal rozhodnutí, ačkoli se z ústního jednání žalobce řádně z důvodu náhlé indispozice omluvil.

[3] Krajský soud v Hradci Králové rozsudkem ze dne 19. 8. 2013, č. j. 51 A 10/2013 - 28, napadené rozhodnutí zrušil. V odůvodnění rozsudku uvedl, že se žalobce z konání ústního jednání dne 15. 11. 2012 náležitě omluvil. Krajský soud sice přisvědčil žalovanému, že pravý smysl má omluva učiněná ještě před událostí, která má nastat, nicméně k takové omluvě nemusí být dle krajského soudu objektivně podmínky, např. v podobě náhlého onemocnění, jako v posuzovaném případě. Zákon nadto nikde nehovoří o omluvě předem. Posouzení řádnosti omluvy záleží na okolnostech případu, krajský soud proto nevylučuje apriori omluvu doručenou správnímu orgánu po jednání. Krajský soud dospěl k závěru, že žalobce postupoval správně, pokud se marně snažil telefonicky kontaktovat správní orgán

před ústním jednáním a pokud následně zaslal písemnou omluvu. Žalovaný proto měl prvostupňové rozhodnutí zrušit, neboť měl dostatečné informace o okolnostech případu.

II. Kasační stížnost

[4] Proti tomuto rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19. 8. 2013, č. j. 51 A 10/2013 - 28, podal žalovaný (dále jen „stěžovatel“) blanketní kasační stížnost.

III. Posouzení kasační stížnosti Nejvyšším správním soudem

[5] Stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (ustanovení § 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)), tuto kasační stížnost ale nepodal včas. Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

[6] Napadený rozsudek krajského soudu byl stěžovateli doručen dne 19. 8. 2013. Stejně datum uvedl stěžovatel i ve své kasační stížnosti ze dne 3. 9. 2013. Lhůta dvou týdnů pro podání kasační stížnosti proto stěžovateli počala běžet následující den (20. 8. 2013) a uplynula v pondělí 2. 9. 2013, tj. dnem, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek běhu lhůty – shodně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 9. 2003, č. j. 4 Azs 10/2003 - 34.

[7] Zaslal-li stěžovatel svou kasační stížnost prostřednictvím datové zprávy do datové schránky Nejvyššímu správnímu soudu až dne 3. 9. 2013 (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 7. 2010, č. j. 9 Afs 28/2010 – 79), učinil tak po lhůtě pro podání kasační stížnosti a nemůže se dovolávat ani ustanovení § 40 odst. 4 s. ř. s.

[8] Otázkou posuzování lhůty k podání kasační stížnosti se mj. zabýval Ústavní soud ve svém usnesení ze dne 26. 11. 2007, sp. zn. IV. ÚS 2043/07, v němž uvedl, že jestliže je lhůta určena na týdny, je rozhodný pro počítání nikoli začátek, ale konec lhůty. Lhůta k podání kasační stížnosti počne sice běžet dnem, který následuje po dni doručení rozsudku krajského soudu, avšak den, který určil počátek lhůty, je den doručení, takže konec lhůty se svým označením shoduje s označením dne doručení. Uvedený výklad odpovídá všeobecně známé, dostupné a konsolidované doktríně i judikatuře správních soudů.

[9] Nejvyšší správní soud tedy musel kasační stížnost stěžovatele proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 19. 8. 2013, č. j. 51 A 10/2013 - 28, odmítnout podle ustanovení § 120 s. ř. s. za přiměřeného použití ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

IV. Náklady řízení

[10] Výrok o nákladech řízení má odůvodnění v ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. (za použití ustanovení § 120 s. ř. s.), podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (v tomto případě kasační stížnost) odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. září 2013

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu